

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Oribalt Rīga« SIA, tidligere »Oriola Rīga« SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

- 1) Artikel 30, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996 skal fortolkes således, at såfremt toldværdien af varer, såsom de i hovedsagen omhandlede lægemidler, beregnes i henhold til den deduktive metode som fastsat i denne bestemmelse, skal den kompetente nationale toldmyndighed med henblik på identificering af »lignende varer« tage hensyn til samtlige relevante faktorer, såsom disse varers særlige sammensætning, deres substituerbarhed, henset til deres virkning, og om de kan ombyttes i handelen, ved således at foretage en faktuel vurdering under hensyntagen til samtlige faktorer, som kan påvirke de nævnte varers reelle økonomiske værdi, herunder den indførte vares og dens fabrikants markedsposition.
- 2) Artikel 152, stk. 1, litra b), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 skal fortolkes således, at den frist på 90 dage, inden for hvilken de indførte varer skal være solgt i Den Europæiske Union, som fastsat i artikel 152, stk. 1, litra b), i forordning nr. 2454/93, med henblik på fastlæggelsen af enhedsprisen for de indførte varer i henhold til den metode, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, litra c), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, er en præceptiv frist.
- 3) Artikel 30, stk. 2, litra c), i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 82/97, skal fortolkes således, at der ikke kan tages hensyn til rabatter på de indførte varers salgspris ved fastsættelsen af disse varers toldværdi i henhold til denne bestemmelse.

(¹) EUT C 104 af 19.3.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 19. juni 2019 — Meca Srl mod Comune de Napoli (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Italien)

(Sag C-41/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 57, stk. 4, litra c) og g) — indgåelse af offentlige tjenesteydelseskontrakter — fakultative udelukkelsesgrunde fra deltagelse i en udbudsprocedure — alvorlig forsømmelse i forbindelse med udøvelsen af et erhverv, der sår tvivl om den økonomiske aktørs integritet — en tidligere kontrakts ophævelse som følge af mangler i forbindelse med dens gennemførelse — anlæggelse af et søgsmål, som forhindrer den ordregivende myndighed i at tage stilling til misligholdelsen af kontrakten, inden retssagen er afsluttet)

(2019/C 270/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meca Srl

Sagsøgt: Comune de Napoli

Procesdeltager: Sirio Srl

Konklusion

Artikel 57, stk. 4, litra c) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning, hvorefter anlæggelse af et civilretligt søgsmål til prøvelse af en ordregivende myndigheds beslutning om at ophæve en offentlig udbudskontrakt på grund af betydelige mangler i forbindelse med dens gennemførelse, afskærer den ordregivende myndighed, som iværksætter en ny udbudsprocedure, fra på tidspunktet for udvælgelse af tilbudsgiverne at foretage enhver bedømmelse af pålideligheden af den erhvervsdrivende, som er berørt af denne ophævelse.

(¹) EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 20. juni 2019 — Daniel Ustariz Aróstegui mod Departamento de Educación del Gobierno de Navarra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo no 1 de Pamplona — Spanien)

(Sag C-72/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4, stk. 1 — princippet om ikke-diskrimination — den offentlige undervisningssektor — national lovgivning, hvorefter et løntillæg udelukkende tildeles undervisere, der er ansat inden for rammerne af et tidsbegrænset ansættelsesforhold som fastansatte tjenestemænd — udelukkelse af undervisere, der er kontraktansatte på forvaltningsretligt grundlag med tidsbegrænset ansættelse — begrebet »objektive forhold« — kendetegn, som er uløseligt forbundet med stillingen som fastansat tjenestemand)

(2019/C 270/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Ustariz Aróstegui

Sagsøgt: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra